

Sygn. akt I CSK 287/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa [...] W. Spółki z o.o. w M.
przeciwko Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 grudnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 19 grudnia 2013 r., sygn. akt V Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powódki na rzecz pozwanej 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie w skardze kasacyjnej do uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania podniesiono występowanie na jej tle istotnego zagadnienia prawnego oraz potrzeby wykładni przepisów prawa. Potrzeba wykładni ma dotyczyć art. 481 k.c. W tej sprawie podstawą wypłaty dofinansowania miała być decyzja administracyjna. Dopóki nie została ona wydana, dopóty powód nie miał prawa do dofinansowania, zatem brak wypłaty nie oznaczał opóźnienia, a więc i o odsetkach nie może być mowy. Istotnym zagadnieniem prawnym ma być ocena stosunku prawnego między ARiMR i powodem. Kwestia ta dla rozstrzygnięcia tej sprawy nie ma znaczenia. Istotne w niej jest bowiem źródło roszczenia o dofinansowanie: choć prawo do otrzymania dofinansowania przyznaje ustawa, to jednak do jego otrzymania niezbędna jest decyzja administracyjna. Do czasu wydania tej decyzji nie ma więc stosunku zobowiązaniowego między tymi podmiotami - dopiero przyznanie dofinansowania tworzy stosunek obligacyjny i daje roszczenie o jego wypłatę. Skoro wcześniej nie ma stosunku cywilnoprawnego, to nie ma też roszczenia o odsetki. Kwestia ta jest jasna i nie uzasadnia przyjęcia skargi do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.